

„Demokracie je boj!“

březen 2017

Vémyslický **REBEL**

Nezávislé komentování politického, ekonomického, občanského, náboženského i kulturního života nejen městyse Vémyslíce bez falešné, pokrytecké a sebevražedné korektnosti

TémATA: všehočtuť vémyslická, česká, unijní a světová

VÉMYSLICKÉ KŘÍŽOVATKY-KAMEROVÉ

„Čím se něco snadněji udělá, tím obtížněji se to potom mění.“ Murphyho zákon

Ani se nechce věřit, jak jsme kdysi nenáviděli bolševika za jezuitské šmírování občanů. Čas sice oponou trhnul, ale slídění se k nám po třiceti letech vrací. Ve vybrané demokratické mutaci.

Vémyslické zastupitelstvo se rozhodlo střežit klidný denní i noční život místních občanů bezpečnostním kamerovým systémem.

Obavy z možného zneužití záznamů jsou prý vyloučené, usvědčení případných pachatelů možných trestných činů zaručeno.

Aniž bych většinu zastupitelů podezíral z nekalých, záłudných až zákeřných úmyslů při instalaci takzvaného bezpečnostního kamerového systému, musím si položit otázku, zda jsou skutečně vnitřně přesvědčeni o naprosto spolehlivém zabezpečení záznamů o dění v obci. Už slyším posměch, koho může kromě rozlobené manželky zajímat případný filmový záznam toho či jiného rozjásaného nebo záletného občana. Podobné případy jsou však dle mého mínění jen nepodstatnou marginálií.

Zvěrstvo vidím ve faktu, že zejména lidově demokratičtí místní zastupitelé neřvou jak o život, že se nám vrací bolševické manýry, že nám po havlovská demokracie a evropská unie sklouzává do děsivé komunistické praktiky šmírování každého bez rozdílu s následky, jichž není po čtyřicetileté zkušenosti s reálným socialismem a s třicetiletou účastí v levicově rudé EU zas až tak obtížné dohlédnout.

Pokud je nutné v demokratickém systému chránit klid a bezpečnost občanů bezohledným slíděním kamerových systémů v každé zapadlé obecní uličce, je cosi shnilého v euroamerické společnosti.

Když budu mít štěstí, mám šanci v blízké budoucnosti se dožít sedmdesáti let. Jisté životní i politické zkušenosti rozhodně a určitě mám. O jednu přímo základní se dovolím s Vámi rozdělit – nevěřme a vyhýbejme se zejména lidem, kteří to myslí s námi zásadně dobře a jejich politické, náboženské či ekonomické konání je nesobecky a výhradně v náš prospěch!

2.

Soudím, že kdyby byl v našem městečku nastálo ozbrojený obecní policajt /případně dva/, mělo by to pro bezpečnost občanů městečka a demokratické principy větší význam než jezuitsky pokleslá metoda kamerového šmírování.

Stávající papež František a jezuita k tomu se vyjádřil ve smyslu, že osobně je mu milejší čestný ateista než nemravný katolík.

Všichni roduvěrní katolíci se mohli po jeho lidsky a nábožensky prostém výroku přímo zbláznit.

Třebaže jsou mi vyjádření i skutky současné hlavy římskokatolické církve sympatické, zůstávám k jeho jistě upřímným reformním snahám velmi, velmi skeptickým.

Sebelepší úmysly jsou odsouzené k nezdaru, pokud schází masová podpora nejširšího společenství k viditelné změně stávajícího systému a vůle zbavit se zjevně překonaných myšlenkových stereotypů.

Ježíš Nazaretský je nejnázornějším příkladem živého chápání náboženské víry v protikladu farizejského výkladu bezduchého opakování nejrůznějších předpisů, nařízení a církevních dogmat.

Křesťanství poněkud zplanělo a zksylo jako víno v rukou lempla. Protestantství jako pokus napravit nejkřiklavější prohřešky římskokatolické církve se také kromě několika kosmetických úprav příliš nepovedlo. Třeba proto, že nemělo odvalu, vůli, sílu a možná ani předpoklady vrátit křesťanství vnitřní podstatu poselství Ježíše z Nazareta a stalo se jen další karikaturou víry v pokornějším vydání bez nabubřelé pompéznosti.

Myslím, že právě dnes a teď je i ve Vémyslicích nejhodnější doba k demokraticky otevřeným debatám a diskusím, zda i v našem městečku je místo pro – omlouvám se za ten výraz – nějakou formu náboženské víry.

Je třeba i respektovat skutečnost, že mnozí ze sousedů považují svou náboženskou orientaci za natolik soukromou záležitost, že ji nemají zájem veřejně ventilovat.

Několik desítek roků vedu při nejrůznějších osobních setkání se svými sousedy velmi otevřené debaty o všem možném.

I o církvi římskokatolické a jejím působení v obci. V soukromí – a zejména římskokatolické ženy od mladých maminek až po seniorky vyjadřují velmi otevřeně potřebu radikálních náboženských reforem počínaje zrušením celibátu a potřebě umožnit ženám plnohodnotný výkon kněžského povolání římskokatolického ritu.

3.

Část věmyslické římskokatolické pospolitosti, s níž mám možnost udržovat kontakt na základě vzájemné úcty i důvěry se mi svěřuje i s ryze interními problémy místní farnosti v oblasti mezilidských vztahů na bázi křesťanské mravouky.

Ne o všem, co se z očí do očí dozvím, si mohu dovolit slovo od slova publikovat i se jménem dotyčného nebo dotyčné bez jejich písemného souhlasu. I když nepochybuji o pravdivosti toho či jiného tvrzení! /Problém na téma výše uvedené se pokusím nastínit v některých příštích věmyslických křížovatkách. /

Samozřejmě se mohu mýlit, ale nepochybuji o skutečnosti, že KDU – ČSL a farní občanský výbor jedno jsou. A že místní KDU – ČSL se bojí kritiky / ať už zasloužené nebo nespravedlivé/, jako pověstný čert svčené vody. /Viz anonymní soptění v únorovém REBELU. /

Pro mě je zásadním zklamáním výkon zastupitelky paní Dagmar Holé Mgr. Od vysokoškolsky vzdělané členky zastupitelstva městyse Vémyslice /a navíc šéfky moravskokrumlovského gymnasia/ jsem čekal zásadní obrat v duchovní sféře našeho městečka. Například v proměně věmyslických novin

ve dvouměsíčník s důrazem na ideové a duchovní hledání identity a podstaty věmýslické pospolitosti. Tedy že s vysokoškolskou erudicí naváže na základy, které jsem se ve Vémýslických novinách snažil položit a z nejrůznějších důvodů nerealizoval.

Vémýslické noviny byly, jsou a budou obrazem především vůle a schopnosti zastupitelstva městyse být více než jednoduchým venkovským popisem o řešení pronájmů obecních pozemků nebo o výši dotací úřadu městyse pro místní základní školu.

Paní Dagmar Holá Mgr. se po svém zvolení zastupitelkou obce při veřejném zasedání ustanovujícího samosprávného orgánu městyse vzdala členství v redakční radě Vémýslických novin.

Veřejně hájit postoje zastupitelstva městyse, formovat ideje budoucího směřování městyse Vémýslice v rozbouřeném euroatlantickém společenství a vytvářet vizi pro místní pospolitost, jak překonávat současné demokratické krize je zřejmě nad její síly a schopnosti.

Co na to, bývalý spolužák Jene Průdků a paní zastupitelko Dagmar Holá Mgr.?

Z ČESKÉ POLITIKY „Aktivní blbec napáchá více škod třídní nepřítel!“ komunistická zkušenost

Náš pan premiér má holou hlavu.

Otřepaná hádanka se ptá, zda je lepší být holohlavý nebo blbý.

Prý je lepší být blbý, protože blbost na rozdíl od holohlavosti není tak vidět.

4.

Náš pan premiér se nedávno vyznamenal nápadem mimořádně zdaňovat pracující, živnostníky a jiné osoby samostatně výdělečně činné už od měsíčního příjmu 40 – 50 000 Kč!

Slušný, a hlavně sociálně demokratický politik by se měl starat, aby průměrná mzda českého pracujícího občana byla alespoň oněch padesát tisíc měsíčně!

Politika i stranu, která dusí přirozenou schopnost i vlastnost pracovat nepotřebujeme tím spíše, že zatím byla poslušným poskokem svého koaličního ministra financí, který nám v končícím volebním období v soudružské spolupráci s ostatními vládními stranami dokázal, že „všetky kradnů!“

Velmi mě pobavilo uzavření předvolební koalice lidovců a gazdíkovců. Už vidím, jak se čeští voliči budou předhánět, aby byl pan Bělohrádek premiérem, neboť tato koalice je dle jeho tvrzení nositelem těch nejlepších liberálních hodnot tradičních zásad křesťanské / rozuměno římskokatolické / filosofie a že s důvěrou očekává hlasy třiceti procent nerozhodnutých voličů.

I když koalici těchto dvou navzájem vyčuraných subjektů rozhodně nemusím, rozhodně panu Bělohrádkovi po získání oněch třiceti procent voličských hlasů v REBELU pogratiuji.

Mezi námi děvčaty si však myslím, že ze dvou chromých kobyl dostihového šampiona neuděláte.

SLAVNÁ I NESLAVNÁ VÝROČÍ „Nevíš-li kam plout, jeví se každý vítr špatný.“?

Bolševik, stejně jako křesťanstvo, dokázali sprasit tolik ideálů, že nemá cenu ani rozumovat, kdo z nich byl větším zlem.

Třeba takový mezinárodní den žen si zaslouží určitě víc než opovržlivou poznámku o bolševických chlastačkách.

Dnes je v módě kritizovat islám za jeho přístup k ženské populaci. Jenže naše tolik opěvovaná západoevropská a křesťanská kultura se k ženám chovala více než barbarsky celých dva tisíce let.

„Žena není víc než neužitečné bejlí“, pravil starý proutník a pozdější takzvaný svatý Augustin,

„Kdybys znal odporné tekutiny a sliz vylučovaný ženami, nedotkl by ses jích ani dřívkem!“ hřímal další polepšený skokan takzvaný svatý Jeroným.

Korunu k nenávisnému postoji k ženám ovšem nasadil takzvaný svatý Tomáš Akvinský svým výrokem, že „žena je nepodařený muž!“

Mezinárodní den žen mohu odmítat, zesměšňovat nebo ignorovat.

5.

Ale jako skutečný muž, a nikoliv pomateně křesťanský /lépe řečeno římskokatolický sexuálně frustrovaný blouznivec/ vím, že nejvyšší hodnota ženy nespočívá v celoživotním panenství ale v Božím daru dávat život.

Pokud si někdo myslí opak, potom je víc než pravděpodobně enuch...

Patnáctého března Léta Páně 1939 do zmrzačené republiky Československé vstoupilo německé vojsko, aby dokonalo zrádné dílo – teď už bývalých – demokratických spojenců.

Svinstvo bylo dokonáno.

Iluze padla.

Ideály jsou jedna věc. I ty demokratické. Patnáctého března roku 1939 jsme dostali názornou a užitečnou lekci, že demokracie není o čestnosti, charakteru a už vůbec ne o obecně chápané morálce.

Změnilo se něco v nečestnosti demokratické reál politiky od patnáctého března Léta Páně 1939 k lepšímu?

Kolik asi spojeneckých smluv a slibů, co by nepohodlných závazků jednostranně vypověděl náš demokratický vzor, ideál a demokratický spojenec na věčné časy a nikdy jinak? Kolik nezávislých států svévolně napadl „humanitárním bombardováním“ aby třeba v Kosovu, Iráku, Afganistánu a koneckonců i v Sýrii zvítězil mír, pokoj, ekonomická prosperita humanita a demokracie?

DEMOKRATICKÉ BESTIALITY

“Se zákony je to podobné jako s párky. Je lepší, když nevidíme, jak se dělají.“ Otto von Bismarck

Kolika vémyslickým občanům asi přirostla téměř tři desítky roků po rudém československu demokracie k srdci natolik, aby byl ochoten udělat víc, než bojovat o účast v zastupitelstvu městyse nebo pořádat nekonečné finanční sbírky pro nedemokratickou instituci – římskokatolickou církev?

Vémyslické zastupitelstvo je zajímavým fenoménem polistopadové nepolitické politiky. „Doubkovci“ několik volebních období – a nutno uznat že velmi úspěšně – nejenže mění vzhled obce, ale maximální podporou dříve skomírajících tradic a vytváření nových společenských forem občanských aktivit utváří moderní charakter městečka a jeho budoucí směřování.

Nářek některých „taky patriotů“ že stávající rudá radnice zničila jakousi nedefinovanou vémyslickou podstatu jsou určitě upřímné, ale svědčí o zásadním nepochopení demokracie. Pro vítězství svého

ideálu, názoru, pravdy a přesvědčení o kompetentnosti své groupy řídit obec Vémyslice musím udělat více, než se měsíc před komunálními volbami probrat z letargie a roznášet po dědině prostinký leták bez bližšího vysvětlení, že „možná by to šlo jinak a lépe...“

Kdo vymyslel tento slogan, je u mě kanón. Jen škoda, že tento genius nedomyslel natolik jednoduchý problém, že vémyslický volič se dovolí zeptat, jak konkrétně jinak a lépe...

6.

Musím se přiznat, že mě bylo neúspěšného lidoveckého kandidáta na starosty upřímně líto, když nebyl schopný na tuto otázku z pléna alespoň něco zamumat a trapně dlouhé vteřiny jen koulel očima.

Myslím Jendo, že jsi poslední volby pěkně odfláknul.

Sázet v našem městečku třicet roků poté na komunistické spiknutí je poněkud pubertácky zastydlé. Navíc anonymní útoky proti nejúspěšnějšímu starostovi vémyslické historie, vyvracení nepohodlné nástěnky, cenzura ve vémyslických novinách a neschopnost přesvědčit vémyslické sousedy o lidoveckém vidění reality nesvědčí o předpokladech či schopnosti stávajících lidoveckých kádrů vést městys „jinak a lépe...“

Demokracie je diskuse, říkal TGM. Ale s kým mám diskutovat já, když mě sice slušnější lidovecký fanda místo vyvracení nástěnky pošle stejně anonymní přeškrtaný a popsany REBEL s popiskami, kterým navíc nerozumím /pisečňák, hasičovo a jiné/.

Místní lidovci buď nemají na nějaké a stálé formě kontaktu své politické strany a křesťanských ideálů s vémyslickými sousedy pravděpodobně zájem. Další možností je neschopnost komunikace s občany mimo myšlenkový svět KDU- ČSL. Ovšem toto není problém jenom vémyslických lidovců...

Ne že by nebylo radnici za co kritizovat. Ale chtít po mé maličkosti, abych slepě zveřejňoval anonymní kritiku na „bolševický rathaus“ po mě může jen naprostý blázen.

Dovolím si uvést příklad z nedávné minulosti.

Jeden spravedlivě rozhořčený občan mě přesvědčoval, že má doma dokument, jehož zveřejněním by se dosáhlo trvalého rozmetání „bolševického moru„ ve Vémyslicích. Přirozeně jsem s nadšením projevil zájem o kopii této listiny, odhalující temná komunistická zákoutí našeho městečka. Dotyčný chvíli mlčel. Poté prohlásil, že mi originál zatím neukáže a kopii k dispozici nedá. Zato mě přátelsky ujistil čestným slovem, že tuto zprávu veřejně potvrdí.

Když jsem položil otázku, zda mě považuje za blba, tak si odplivl a štítivě prohlásil, že jsem bolševický panchart. Poté mě bez pozdravu opustil. V té chvíli se mi vybavila scénka z mého druhého volebního období, kdy jsem na jednom veřejném zasedání utrousil poznámku, že se mnozí sousedé začínají bát demokratické přítomnosti a budoucnosti.

Tento statečný občan vyskočil, téměř mě probodl nataženou rukou a do nastalého ticha opovržlivě prohlásil: „Když seš podělané strachy, sed' si na prdeli doma! Já bodo proti bolševikovi a za demokracio bojovat do poslední kapke krve!“

Jak vidno, té své krve rozhodně ne.

7.

VÉMYSLICKÉ HISTORKY EROTICKÉ

„Šach je dobrý ve dne, dáma v noci.“ V. Burian

Následující historka není přímo věmyslická, ale je natolik půvabná, že je přímo povinností se o ní podělit.

Manželka pochází z nedalekých Horních Kounic a za života jejich rodičů a současně mé nejoblíbenější tchyně a tchána jsme v rodné vsi manželky a u prarodičů trávili i s dětmi velkou spoustu příjemného i užitečně stráveného času.

Lepšího tchána i tchyni jsem si nemohl přát. Velmi tolerantní, přátelští i otevření v náboženských, rodičovských, vztahových i rodinných záležitostech a vždy, kdy byla příležitost, jsme trávili v diskusích bez konfliktů, které obohacovaly, poučovaly, povznášely a upevňovaly vzájemné vazby.

A tak jednoho deštivého dne, kdy děda odpočíval u televize, děti si hrály v pokojíku a já, žena a babička u vypité kávy a sněžených vynikajících buchet jen tak klábosili o všem možném, se to stalo.

Já s manželkou jsme babiččinu zmínku o farní hospodyni, vdané ženě a matce pěti dětí která se před kostelem chlubila svým záporným vztahem k sexu a dušovala při panence Marii i Pánu Bohu, že s manželem měla s velkým odporem pohlavní styk pouze pětkrát a pokaždé a napoprvé otěhotněla, vnímali tak nějak bez zájmu, asi jako informaci o suchu na Sahaře.

Ne tak ale děda!

„Mluvíš o Máni X?“ zahlaholil z obyváku.

„Mluvím, a co má být?“ zeptala se nic zlého netuše babička.

„Já jenom že Franta/manžel dotyčné světice/ skučí v hospodě po šesti pivech už třicet let, že té bachyni je to za noc pětkrát málo...“

POST SKRIPTUM “Stáří je dětství bez iluzí.” J. Roux

Není málo mých známých a čtenářů, kteří se mi smějí, že jsem svou politickou aktivitou starý blázen.

Určitě je to pravda. A co na tom? Občan a člověk vůbec má mluvit, když je to třeba, má jednat, když je to nutné a mlčet, nemá-li co říci.

Říkám to proto, že si pamatuji ze socialistické éry nemálo občanů, které bolševik zachránil před jistým krachem, kteří si v časech JZD z pastoušek postavili vily, na prvního máje zdobili okna, nosili transparenty a jinak si vesele žili. Ti dnes nejvíce žehrají na zlého bolševika.

Je náhodou, že skutečné oběti komunistické zvůle berou svůj osud s nadhledem a bez zloby?

Váš REBEL Milan Hrdina st.

